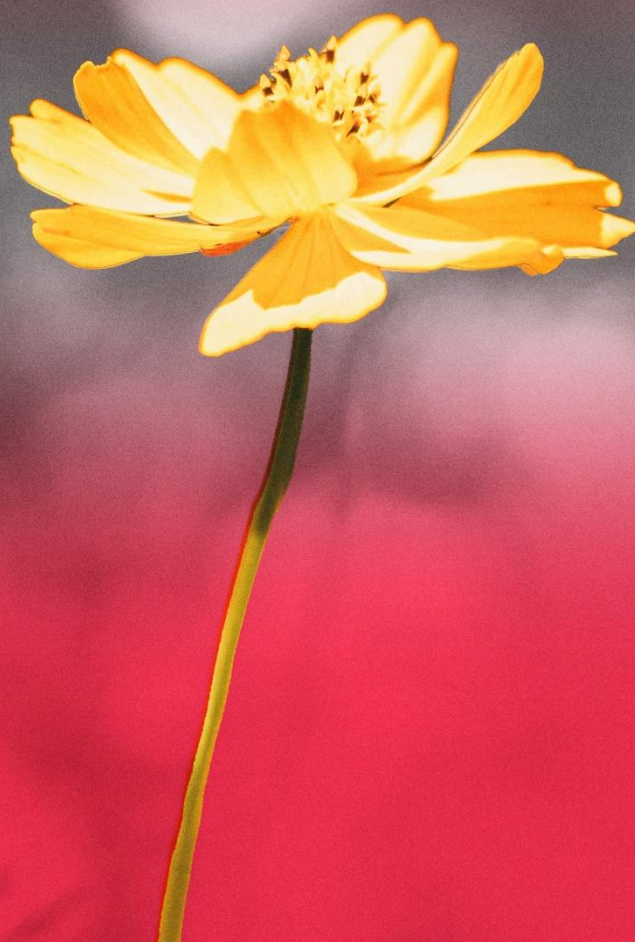

Mūsu balss - seksuālu izmantošanu piedzīvojušie Latvijā

Atziņas no latviešu valodā runājošiem cietušajiem,
kas bērnībā piedzīvojuši seksuālu izmantošanu

Ievads

Latvijā, tāpat kā citviet pasaulē, bērnu seksuāla izmantošana ir nopietna un sabiedrībā aktuāla problēma. 2025. gadā Valsts policija reģistrēja 300 noziedzīgus nodarījumus pret bērnu tikumību un dzimumneaizskaramību¹, tomēr patiesais cietušo bērnu skaits ir ievērojami lielāks, nekā liecina oficiālā statistika, jo daudzi bērni par piedzīvoto pastāsta tikai pēc vairākiem gadiem vai neatklāj to nekad. Arī Latvijas medijos arvien biežāk tiek ziņots par bērnu seksuālas izmantošanas gadījumiem dažādās vidēs — tostarp ģimenēs, izglītības iestādēs, sporta organizācijās, reliģiskajās kopienās un citviet. Vienlaikus Latvijā ir sperti nozīmīgi soļi bērnu aizsardzības stiprināšanā. 2026. gadā tika pieņemti grozījumi likumā, kas būtiski pagarina noilguma termiņu par smagākajiem seksuāla rakstura noziedzīgajiem nodarījumiem pret bērniem, tādējādi sniedzot cietušajiem plašākas iespējas panākt taisnīgumu arī daudzus gadus pēc nodarījuma izdarīšanas.²

Apzinoties šīs problēmas izplatību un nepieciešamību pēc tūlītējas rīcības, šajā ziņojumā apkopota 734 latviski runājošu cilvēku pieredze, kuri bērnībā piedzīvojuši seksuālu izmantošanu un kuri laikā no 2024. gada 17. jūlija līdz 2026. gada 2. augustam piedalījās starptautiskajā aptaujā [“Mūsu balss”](https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-global-report) ([“Our Voice”](https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-global-report)). Detalizēts aptaujas metodoloģijas apraksts pieejams šeit: <https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-global-report>. Pētījuma rezultāti ļauj labāk izprast seksuālu izmantošanu piedzīvojušo cilvēku pieredzi — apstākļus, kādos vardarbība notikusi, grūtības, kas saistītas ar piedzīvotā atklāšanu, kā arī bērnībā piedzīvotas seksuālās izmantošanas ilgtermiņa sekas. Šī ziņojuma mērķis ir padziļināt izpratni par to cilvēku pieredzi, kuri bērnībā Latvijā piedzīvojuši seksuālu izmantošanu, kā arī veicināt vardarbības prevenciju un bērnu aizsardzību, uzlabot atbalsta pieejamību un paplašināt cietušo iespējas panākt taisnīgumu un pārvarēt piedzīvotā sekas.

Man jāpiebilst, ka nāku no ļoti labas ģimenes, kur visi viens par otru rūpējamies, kur vecāki mūs mīlēja, audzināja labi, runāja par problēmām, utt. Bet tas tomēr skāra arī mani.

Mani neizvaroja, bet aiztika—pretīgi paliek iedomāties to sēcošo elpu man uz kakla, kaut arī šī atskārsme ir nākusi tikai pēc 20+ gadiem, kas tas bija.

Aptaujas dalībnieka citāts no atbildes starptautiskajā aptaujā “Mūsu balss” (“Global Our Voice Survivor Survey”).

¹ Valsts policijas 2025. gada pārskats <https://www.vp.gov.lv/lv/media/31463/download?attachment>.

² Tieslietu ministrija. Stājas spēkā grozījumi Krimināllikumā, pagarinot noilgumu smagiem noziegumiem pret bērniem (2026). <https://www.tm.gov.lv/lv/jaunums/stajas-speka-grozijumi-kriminallikuma-pagarinot-noilgumu-smagiem-noziegumiem-pret-berniem>.

Galvenie secinājumi

Gandrīz 40% no latviešu valodā runājošajiem aptaujas dalībniekiem seksuālu izmantošanu pirmo reizi piedzīvoja 3–6 gadu vecumā.

Latviešu valodā runājošie aptaujas dalībnieki bieži piedzīvoja seksuālu izmantošanu vairākkārt un dažādās formās.

Vairumā gadījumu pāridarītājs bija aptaujas dalībniekam pazīstams cilvēks.

Trīs no desmit latviski runājošajiem aptaujas dalībniekiem nevienam nav atklājuši notikušo, bet no tiem, kuri pastāstīja, trešdaļa to izdarīja tikai pēc vairāk nekā 20 gadiem.

Vairāk nekā 80% no aptaujas dalībniekiem saskaras ar seksuālas izmantošanas ilgtermiņa sekām.

Respondentu demogrāfiskais raksturojums

Dzimums: Lielākā daļa latviešu valodā runājošo aptaujas dalībnieku norādīja, ka ir sievietes (97%), savukārt 2% norādīja, ka ir vīrieši, bet 1% — nebināras personas.

Vecums: 35% aptaujas dalībnieku bija vecumā no 35 līdz 44 gadiem, 26% bija jaunāki par 35 gadiem, savukārt 38% bija vecāki par 44 gadiem.

1. Gandrīz 40% no latviešu valodā runājošajiem aptaujas dalībniekiem seksuālu izmantošanu pirmo reizi piedzīvoja 3–6 gadu vecumā.

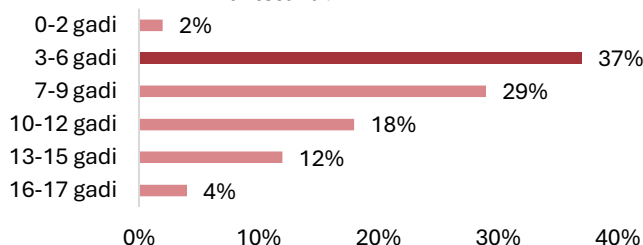

Māte regulāri lika novērot seksu, pazemojot mani verbāli, tēvs fiziski aizskāra, kad biju jaundzimuši. Tas ilga, līdz es aizgāju no mājām 20 g.v.

Cilvēks, kurš seksuālu izmantošanu piedzīvoja 7–9 gadu vecumā.

37% aptaujas dalībnieku pirmo reizi piedzīvoja seksuālu izmantošanu 3–6 gadu vecumā, savukārt 29% norādīja, ka pirmo reizi tā notikusi 7–9 gadu vecumā. Vēl 18% aptaujas dalībnieku seksuālu vardarbību pirmo reizi piedzīvoja 10–12 gadu vecumā, bet 12% — 13–15 gadu vecumā.

Kādā vecumā Tu pirmo reizi piedzīvoji seksuālu izmantošanu?

2. Latviešu valodā runājošiem aptaujas dalībniekiem bieži piedzīvoja seksuālu izmantošanu vairākkārt un dažādās formās.

Daudziem latviešu valodā runājošajiem aptaujas dalībniekiem bērnībā piedzīvotā seksuālā izmantošana neaprobežojās ar vienu gadījumu: **trīs no četriem (76%) norādīja, ka seksuālu izmantošanu piedzīvojuši vairākkārt.**

Aptaujas dalībnieku pieredze bija dažāda un ietvēra dažādus seksuālās izmantošanas veidus — gan klātienē, gan izmantojot digitālās tehnoloģijas. Vidēji katrs respondents norādīja 2,5 dažādus seksuālās izmantošanas veidus, kas liecina, ka daudzi bija piedzīvojuši vairāk nekā vienu vardarbības veidu.

Vai ir kaut kas, ko Tu vēlētos pateikt, lai stiprinātu cietušo tiesības un bērnu aizsardzību?

[Respondentu skaits: 492]

Ir svarīgi runāt un neslēpt realitāti. To ir ļoti grūti darīt sabiedrībā, kurā joprojām nosoda upurus par to, kas ir noticis. Vēl ļoti svarīgi ir izglītēt par to, kas vispār ir psiholoģiska trauma un kā tas ietekmē cilvēkus attiecībā uz atmiņu, smadzeņu darbību etc. Mans vēstījums ir - prevencija!! un atklāta valoda. Likt kaunu pāridarītāja pusē.

Manuprāt, bērnam jāzina, kur vērsties, ja nevar rēķināties ar vecāku atbalstu.

Iedrošināt bērnus neklusēt un izstāstīt notikušo kādam pieaugušajam. Es nožēloju, ka nevienam nepateicu, bet man bija kauns.. joprojām ir.

Pieaugušajiem vairāk sekot līdzī bērna emocijām. Jautāt, kā pagāja diena utml. Uz klausīt.

Jāievēro izmaiņas bērna uzvedībā, sajūtās, jo ne vienmēr viņam ir spēja un arī drosme runāt par notikušo.

Vai ir kaut kas, ko mēs neesam pajautājuši, ko, Tavuprāt, būtu svarīgi pateikt par Tavu pieredzi? [Respondentu skaits: 310]

Tagad, atskatoties atpakaļ, saprotu, kāpēc pēkšņi kļuva par mazliet cietsirdīgu un neempātisku pusaudzi, strauji pasliktinājās atzīmes, bija problēmas skolā un komunikācija ar vecākiem. Kaut kā saistīju to ar vienkārši pusaudžu pārejas posmu, tikai pieaugot to sapratu.

Ir grūti novērtēt kādas sekas ir atstājis notikušais un kāda ietekme ir tam, ka nav bijusi iespēja ar nevienu to izrunāt. No tik agra vecuma tās vairāk ir vienkārši kā atmiņas, bet ir grūti to izvērtēt.

Pats trakākais ir nevis tas, ka mani seksuāli izmantoja, bet tas, ka mana mamma to zināja un nepalīdzēja man.

Dzīvotgriba ir pati spēcīgākā dziņa un tā palīdz iziet cauri visam, kas sāp. Tas, kas mūs nesaulauž, padara mūs stiprākus. Šie cilvēki ir ļoti spēcīgi.

Aptaujas dalībnieku bērībā piedzīvotās seksuālās izmantošanas veidi

Mazākai, tomēr būtiskai aptaujas dalībnieku daļai, seksuālās izmantošanas pieredzē nozīme bija arī tehnoloģijām. **7% norādīja, ka bērībā piedzīvotā seksuālā izmantošana pilnībā vai daļēji notikusi tiešsaistē** vai tikusi īstenota, izmantojot tehnoloģijas.³

Tika izmantots slepens mobilais telefons, ko varmāka, kurš bija mans mūzikas pasniedzējs, man iedeva, lai viņš varētu ar mani sazināties, sūtīt seksuāla rakstura ziņas, un tā, lai mani vecāki par to neuzzinātu.

Saņēmu ziņas no viltotiem profiliem draugiem.lv, no zēniem manā vecumā, kuri pret mani izrādīja interesi. Tika izveidots emocionāls kontakts, kura laikā tiku spiesta sūtīt atkailinošus foto. Ir bijuši vismaz 3 šādi gadījumi, no kuriem pēdējais beidzās ar manu nevēlēšanos sūtīt foto, pēc kā jau iepriekš nosūtītie foto tika izplatīti maniem skolas biedriem.

Nekontrolēta pieeja soc.tīkliem un telefoniskai saziņai, kuras laikā tiku pakļauta neatbilstošam saturam un komunikācijai t.i. ziņas, bildes, sms, video utt. (ar seksuālu raksturu).

Tā bija sarakste ar vecāku vīrieti no Omegle, kas tajā laikā bija populārs. Gāju tur, lai vienkārši jokotos un jautrotos, bet šis vīrietis sāka ar mani sarakstīties un vedināja uz seksuālu saturu. Sarakste bija vispār ļoti nepiedienīga.

³ Svarīgi norādīt, ka šie rezultāti neatspoguļo bērnu seksuālas izmantošanas kopējo izplatību ne digitālajā vidē, ne klātienē. Tie atspoguļo tikai tās latviešu valodā runājošo cilvēku grupas pieredzi, kuru izdevās sasniegt šīs aptaujas ietvaros. Plašāka informācija par bērnu seksuālās izmantošanas pieredzi tiešsaistē un tās sekām pieejama organizācijas "Protect Children" jaunākajā pētījuma ziņojumā "Mūsu balss: tiešsaistē piedzīvotā vardarbība. Izpratne par bērnu seksuālās vardarbības un izmantošanas atšķirīgo ietekmi tiešsaistē un klātienē". <https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-report-online-child-sexual-abuse-survivors>

3. Vairumā gadījumu seksuālās izmantošanas veicējs bija aptaujas dalībniekam pazīstams cilvēks.

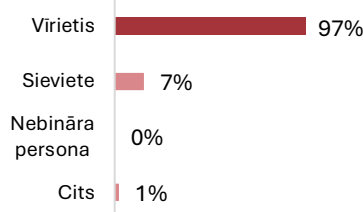
Vairumā gadījumu (86%) pāridarītājs bija aptaujas dalībniekam pazīstams cilvēks. Proti, 85% aptaujas dalībnieku norādīja, ka vardarbības veicējs bija cilvēks no viņu pašu vai ģimenes uzticības loka. Bieži vardarbības veicējs bija persona, kas dzīvoja ar cietušo vienā mājsaimniecībā (42%), vai cilvēks no viņa sociālā loka (36%), tostarp radnieks, draugs vai ģimenes draugs. Katrs piektais aptaujas dalībnieks (20%) norādīja, ka vardarbības veicējs bija cilvēks no vietējās kopienas.

Kā Tu pazini pāridarītāju (-us)?

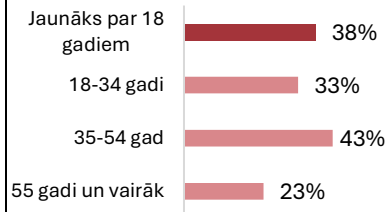

Gandrīz visi latviski runājošie aptaujas dalībnieki (97%) norādīja, ka seksuālās izmantošanas veicējs bija vīrietis. Lai gan visbiežāk tika norādīts, ka pāridarītājs seksuālās izmantošanas laikā bija vecāks par 18 gadiem, liela daļa **no aptaujas dalībniekiem (38%) norādīja, ka pāridarītājs bija jaunāks par 18 gadiem.** Tas liecina, ka ievērojama daļa aptaujas dalībnieku bija piedzīvojuši seksuālu izmantošanu no vienaudžiem, tostarp brāļiem vai māsām.

Vardarbības veicēja dzimums

Vardarbības veicēja vecums

Bērnībā piedzīvoto seksuālo izmantošanu bieži bija veicis vairāk nekā viens cilvēks. Vairāk nekā četri no desmit latviski runājošajiem aptaujas dalībniekiem (42%) norādīja, ka seksuālajā izmantošanā bija iesaistīti vairāki vardarbības veicēji.

Kā Tu pazini pāridarītāju (-us)? Vai, ja Tu iepriekš nepazini pāridarītāju (-us), kā Jūs izveidojāt kontaktu? [Respondentu skaits: 731; izvēlēto atbilžu skaits: 905]

Vectēvs un mammas brālis.

Māsas vīrs.

Tēvs.

Vectēvs.

No mammas darba.

Skolasbiedrs.

Vecāku kolēģi.

Patēvs.

Divi dažādi ārsti.

Viens no vecākajiem brāļiem.

Mans tā laika puisis.

Mātes draugs.

Pilsētas iedzīvotājs.

Dziedāšanas skolotājs.

Slimnīcā.

Draugu loka.

Vecvectēvs.

Draugiem.lv

Kas Tev būtu palīdzējis pastāstīt kādam par seksuālo izmantošanu ātrāk?

[Respondentu skaits: 364]

Ciešas attiecības, kas ļauj runāt arī par jūtīgām, kutelīgām tēmām.

Izglītošana, ka tas nebija normāli un kā rīkoties.

Nepalīdzēja neviens pat pēc izstāstīšanas. Nenoticēja vai negribēja ticēt.

Zināšanas par to, ka arī tad, ja netiek veikta izvarošana, tas tomēr ir seksuāls noziegums un par to es varu droši stāstīt kādam, un man nav jājūtas vainīgai vai jākaunas.

Iespējams, ka nekas, jo biju iebiedēta ar to, ka vecāki no manis atteiksies un mani aizvedīs uz bērnu namu.

Sapratne par to, ka tas atstās sekas manā dzīvē. Informācija un sapratne, ka tā nav mana vaina. Man bija sajūta, ka esmu viena.

Ja es zinātu, ka tas nav normāli un tā nenotiek visās ģimenēs.

Ja es tiešām saprastu ka tā ir vardarbība. Toreiz es biju tikai pusaudze, kas lepojas ar to, ka viņai uzmanību pievērš vecāki vīrieši un nebrīnīšos par lielo gadu starpību. [...] Neviens neizteica izbrīnu, ka 13 gadus vecai meitenei ir 22 vai 27 gadus veca draugs. Un tā šīs situācijas tika normalizētas.

4. Trīs no desmit latviski runājošajiem aptaujas dalībniekiem nevienam neatklāja piedzīvoto, bet no tiem, kuri pastāstīja, trešdaļa to izdarīja tikai pēc vairāk nekā 20 gadiem.

Lai gan 70% latviski runājošo aptaujas dalībnieku norādīja, ka bija pastāstījuši kādam par piedzīvoto seksuālo izmantošanu, 30% par savu pieredzi nebija stāstījuši nevienam. Visbiežākais iemesls, kāpēc aptaujas dalībnieki par piedzīvoto nepastāstīja uzreiz, bija kauns — to norādīja 59% respondentu. Citi būtiski šķēršļi bija drosmes trūkums (34%) un neticība, ka pastāstīšana varētu palīdzēt (29%).

Daudzi aptaujas dalībnieki par piedzīvoto pastāstīja tikai vairākus gadus pēc notikušā. 60% par to pastāstīja vairāk nekā desmit gadus pēc izmantošanas, tostarp 31% — pēc vairāk nekā 21 gada. Savukārt uzreiz pēc seksuālās izmantošanas par notikušo kādam pastāstīja vien 11% aptaujas dalībnieku.

Latviski runājošie aptaujas dalībnieki par piedzīvoto visbiežāk pastāstīja draugam (31%), partnerim (30%), kādam no vecākiem (30%), terapeitam (30%) vai brālim vai māsa (15%). Daudz retāk par piedzīvoto tika ziņots policijai (2%), skolotājam vai citam izglītības iestādes darbiniekam (2%), veselības aprūpes speciālistam (1%) vai sociālajam darbiniekam (1%).

Piedzīvotā atklāšana ne vienmēr nodrošināja aptaujas dalībniekiem nepieciešamo atbalstu. 60% latviski runājošo aptaujas dalībnieku norādīja, ka pēc piedzīvotā atklāšanas viņi nesaņēma atbalstu vai palīdzību.

5. Vairāk nekā 80% no aptaujas dalībniekiem saskārās ar seksuālas izmantošanas ilgtermiņa sekām.

Bērnībā piedzīvota seksuālā vardarbība var būtiski un ilgstoši ietekmēt cilvēka emocionālo un psiholoģisko labklājību, attiecības un veselību.

Kuri no turpmāk minētajiem variantiem vislabāk raksturo [ilgtermiņa sekas]?

[Respondentu skaits: 595; izvēlēto atbilžu skaits: 2331]

Esot ilgstošā laulībā, intīmo attiecību laikā var uzņākt riebums/nepatika atmiņu dēļ. Nepatīk, ja laulātajam ir rūgāji un viņš skūpst mani, jo tas atgādina pāridarītāju.

Nespēju uztvert savu ķermeni kā sevi, drīzāk tas ir kā kaut kāda lelle, ko es kontrolēju. Arī neatpazīstu sevi spogulī.

Reizēm pēc seksa ar vīru, kuru tiešām mīlu, ir sajūta ka tiku izmantota. To nav viegli raksturot - viņš mani nekad nav piespiedis, bet es jutos kā bērnībā, un tā sajūta ir šausmīga, un nereti pēc tās nāk panikas lēkmes.

Atļauju to, ko nevēlos patiesībā.

Nebiju iedomājusies, bet tagad tas liekas loģiski-nespēja veidot ilgstošas darba attiecības.

Smaga dzemdību pieredze.

Atbrīvoties varu tikai ar alkoholu.

Problēmas ar savu robežu apzināšanos un noturēšanu, pašvērtējuma problēmas.

Atmiņu uzplaisnījumi traucē koncentrēties uz nodarbēm.

Pat esot ar vīru vairāk kā 20 gadus, bieži seksa laikā domāju par to laiku.

Kā Tu jūties pēc piedalīšanās šajā aptaujā? [Respondentu skaits: 506]

Respondentu skaits.

Es priecājos par šo aptauju. Pirmkārt, tādēļ, ka tā veicinās cilvēku izpratni par sekām, kādas rodas. Otrkārt, šī ir smaga tēma, bet varu vismaz ar kādu kaut nelielu padalīties savās sajūtās un pārdomās.

Jūtos jauki, saprotot, ka viss nav manā galvā un man tomēr ir nepieciešama palīdzība, un jūtu, ka pat iespējams spēt to drīz paprast.

Man bija svarīgi izteikties un būt redzamai, pat ja tas ir tikai procents aptaujā. Varbūt mana dalība aptaujā kādam kaut ko mainīs.

**aptaujas dalībnieku norādīja, ka bērnībā
piedzīvotā seksuālā izmantošana radījusi
ilgtermiņa sekas.**

Aptaujas dalībnieki, kuri bija saskārušies ar ilgtermiņa sekām, vidēji norādīja 3,9 dažādus seku veidus. Visbiežāk tika minēts:

- Trauksme un panikas lēkmes (49%)
- Seksuālās funkcijas traucējumi (47%)
- Grūtības veidot un uzturēt personiskas attiecības (46%)
- Depresija (42%)
- Somatiski simptomi (27%)
- Pēctraumatiskā stresa sindroms (PTSS) / pēctraumatiskā stresa simptomi (26%)
- Paškaitējoša uzvedība (25%)

Neraugoties uz šīm ilgtermiņa sekām, **64% aptaujas dalībnieku norādīja, ka nebija saņēmuši atbalstu, kas palīdzētu pārvarēt** piedzīvotās seksuālas izmantošanas sekas.

Secinājumi

Starptautiskajā aptaujā “Mūsu balss” (“Global Our Voice Survivor Survey”) piedalījās 734 latviešu valodā runājoši cilvēki, kuri bērnībā piedzīvojuši seksuālu izmantošanu. Viņu sniegtās atbildes atklāj būtiskus trūkumus bērnu seksuālas izmantošanas novēršanā, kā arī atbilstoša atbalsta nodrošināšanā cietušajiem. Aptaujas dalībnieku pieredze liecina par bērnībā piedzīvotas seksuālas izmantošanas būtisko un ilgstošo ietekmi, kā arī grūtībām, ar kurām daudzi saskaras, atklājot piedzīvoto, meklējot atbalstu un cenšoties panākt taisnīgumu.

Pētījuma rezultāti apliecina nepieciešamību Latvijā pilnveidot vardarbības prevencijas un atbalsta sistēmu, kuras centrā ir cietušo vajadzības un pieredze. Fakts, ka gandrīz trešdaļa aptaujas dalībnieku, kuri atklāja piedzīvoto, to izdarīja vairāk nekā 20 gadus pēc vardarbības, apliecina, cik būtiski ir nodrošināt iespēju panākt taisnīgumu arī daudzus gadus pēc notikušā. 2026.gada likuma grozījumi, ar kuriem pagarināts noilguma termiņš smagākajiem seksuāla rakstura noziedzīgajiem nodarījumiem pret bērniem, ir nozīmīgs un nepieciešams solis, atzīstot, ka cilvēki par bērnībā piedzīvoto vardarbību var pastāstīt tikai pēc daudziem gadiem. Saskaņā ar Eiropas Padomes Rezolūciju Nr. 2533 un tajā ietvertajām rekomendācijām politikas veidotājiem būtu jāstiprina vardarbības prevencija, jānodrošina ilgtermiņa atbalsta un atveseļošanās iespējas, kā arī jārada apstākļi, kuros cietušie var droši atklāt piedzīvoto, saņemt atbalstu un panākt taisnīgumu.

Īstenojot šos pasākumus, Latvija var stiprināt bērnu aizsardzību un nodrošināt, lai cilvēki, kuri piedzīvojuši seksuālu izmantošanu, saņemtu nepieciešamo atbalstu un piedzīvotā atzišanu, kā arī iespējas pārvarēt ilgtermiņa sekas.

Bieži sekas vardarbībai bērnībā parādās tikai vēlāk, krietni vēlāk.

Manā gadījumā pēc bērnu dzimšanas, kad dvēsele tiek pārcilāta un emociju/hormonu rezultātā saproti, cik patiesībā tas, kas notika ar tevi, ietekmējis un veidojis tavu izpratni par seksualitāti un tuvību, un cik patiesībā tas tevi salauza un, cik daudz lietas tu darīji tikai, lai pierādītu, ka tā nebija tava vaina.

Citāts no starptautiskās aptaujas “Mūsu balss” dalībnieka atbildes

Par organizāciju “Protect Children”

“Protect Children” ir Somijā dibināta nevalstiska bērnu tiesību aizsardzības organizācija, kas darbojas starptautiskā mērogā, lai izskaustu visu veidu seksuālo vardarbību pret bērniem. Organizācija izmanto visaptverošu, pētniecībā balstītu pieeju, risinot šo problēmu no dažādiem aspektiem.

Plašāka informācija par “Protect Children”: protectchildren.fi.

Par iniciatīvu “Justice Initiative”

“Justice Initiative” ir Eiropas mēroga iniciatīva, kuras mērķis ir veicināt taisnīguma atjaunošanu cilvēkiem, kuri agrāk piedzīvojuši vardarbību, un stiprināt bērnu aizsardzību, lai pasargātu nākamās paaudzes. Organizācija “Protect Children”, kas vada “Justice Initiative” Ziemeļvalstu centru (*Nordic Hub*), ar “Justice Initiative” atbalstu izstrādāja starptautisko aptauju “Mūsu balss” (*Global Our Voice Survivor Survey*). Plašāka informācija par “Justice Initiative”: justice-initiative.eu.

Šo ziņojumu sagatavoja organizācija “Protect Children”, un to tulkoja by **Centrs drošai bērnībai Dardedze**.

Šī ziņojuma pilnīga vai daļēja kopēšana vai izplatīšana bez autoru un autortiesību īpašnieka rakstiskas atļaujas ir stingri aizliegta. Ziņojumu ir atļauts citēt, ja tiek sniegta atbilstoša atsauce uz avotu.

Ieteicamā atsauce: Protect Children (2026). *“Mūsu balss” ziņojums par Latviju. Latviešu valodā runājošo cilvēku bērnībā piedzīvotās seksuālās izmantošanas pieredze.*
<https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-latvian-survivors>